

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

De Conrado, Hvivs Monasterii XIX. Abbate, Qvi præfuit annis 12. ac de
conuersatione certisque gestis eius & illius temporis.

urn:nbn:de:0128-1-17336

DE CONRADO, HUIUS MONASTERII XIX. ABBATE, QUI
 præfuit annis 12. ac de conuersatione certisque gestis eius & illius
 temporis.

POST resignationem reuerendissimi patris Domini Ruperti abbatis, ne monasterium
 viduitatis suæ diu sentiret Incommoda, prior & fratres huius cœnobij diem pro elec-
 tione noui pastoris constituerunt: quo adueniente, omnibusque electioni interesse de-
 bentibus, in loco capitulari conuenientibus, inuocata Spiritus sancti gratia, vt moris est,
 post maturam deliberationem in abbatem vnanimiter elegerunt venerabilem virum
 Conradum huius cœnobij monachum, Hermanni comitis de Kilberg fratrem, virum
 sanctum & optimum, qui post humilem sui excusationem victus, tandem precibus fra-
 trum consensum præbuit, & dignitatem cum onere suscepit. Electus ergo communiter
 est, præfuitque huic monasterio strenue annis 12. Ordinari autem ab episcopo Spirensi no-
 luit, quoniam contra summum pontificem Friderico Imperatori dudum excommunicato
 adhæsit. Iste Conradus (vt diximus) ex nobili Sueuorum prosapia ortus, filius comitis
 generosi de Kilberg, & Hermanni comitis frater extitit, qui ab incunte sua ætate ad disci-
 dum literas positus, non mediocriter in omni scientia tam diuina quam humana profici-
 cit. Euadens tandem in virum perfectum, cum diuitijs & honoribus, cum nobilitate gene-
 ris gloriosus & insignis haberetur, omnia veluti stercora pro Dei amore contemnens, ad
 præsens cœnobium se contulit, & monachus factus, in omni religione & sanctitate con-
 uersatus fuit. Quanto enim altior & nobilior fuit genere, tanto humiliorem se in omni-
 bus exhibuit in conuersatione. Neminem vnquam contristauit, neminem iniuriose of-
 fendit, sed in medio fratrum sine querela vixit, sine offensione incesit. Erat mitis inge-
 nio, & promptus ad obediendum, ita vt similem in conuento non haberet. Humilitate
 namque, obedientia, patientia, & morum honestate, cunctos superauit, & tam corporis
 quam mentis continentia singularis castimonie fuit. Niger erat facie, statura mediocri,
 incessu grauis, habitu despicabilis, sed virtute animi excellens & graciosus. Ordinatus au-
 tem abbas, se formam gregis verbo & exemplo in omnibus exhibere studuit, humilitatis
 suæ pristinum modum tam modeste temperans, vt bonis atque beneuolis conuersatione
 videretur socius, duris autem & inobediensibus per censuram iustitiae reuerendus. In
 omni vita sua castissime semper conuersatus est, curam animæ maiorem adhibendo quam
 corpori. Fuit ingenio mitis, subtilis & placidus, consilio cautus, promptus ac circumspo-
 ctus, sermone succinctus, disertus & ordinatus. In disponendis rebus temporalibus magna
 sagacitate & prudentia viguit, & subditis suis tam mentis quam corporis necessaria, secun-
 dum regulam sanctissimi patris nostri Benedicti copiose ministravit. In mensa coram fra-
 tribus & hospitibus satis largus & dapsilis erat, omnesque aduentantes in Christo cum
 omni charitate suscipiens, iuxta mandatum regulæ largiter tractauit. Charus erat omni-
 bus, & in maxima reuerentia ac honore subditorum.

MCLXXVII.

Anno Conradi abbatis primo, qui fuit dominicæ natiuitatis 1177. apud Bingos, in
 monasterio sancti Ruperti, 15. calendas Decembris obiit sancta Hiltrudis virgo monialis
 nostri ordinis, filia Meginhardi comitis de Spanheim, & soror domini Crafontis secundi
 abbatis monasterij mei Spanheimensis: cui B. Hildegardis magistra eius, testimonium
 sanctitatis & in vita & post obitum perhibuisse dicitur.

MCLXXVIII.

Anno Conradi abbatis 2. monasterium sancti Iacobi in monte specioso prope Mo-
 guntiam, ante nouem annos propter necem Arnoldi archiepiscopi Moguntini destruc-
 tum, reedificari cœptum est, permissione Friderici Imperatoris primi, & auxilio Chriti-
 ani archiepiscopi.

Eodem anno obiit Reinhardus archiepiscopus Herbipolensis, cui Godfridus suc-
 cessit, & præfuit annis 6. mensibus octo, diebus 24. Iste Godfridus episcopus maiorem ec-
 clesiam Herbipolensem in honorem sancti Kiliani martyris dedicauit, & ecclesiam suam
 satis vtiliter ac strenue rexit.

MCLXXX.

Anno Conradi abbatis huius cœnobij 4. qui fuit dominicæ natiuitatis 1180. 15. ca-
 lendas Octobris obiit sancta Hildegardis monialis, nostri ordinis fundatrix, & magistra
 cœnobij S. Ruperti iuxta Bingen Moguntinæ diocesis, de qua supra dictum est, anno 27.
 tatis suæ 28. sepulta in medio chori monasterij sui ante maius altare, quæ multis & in vita &
 post

Conradus
 fit Abbas
 Hirsaugien-
 sis.

Genus Con-
 radi abba-
 tis & origo.

Ex comite
 fit mona-
 chus hic.
 Deuota Co-
 radi abbatis
 conuersatio.

Dispositio
 corporis
 Conradi ab-
 batis.

In agendis
 fuit pruden-
 tissimus.

S. Hiltrudis
 monialis
 obiit.

Cœnobium
 S. Iacobi re-
 stauratur.

Godfridus
 fit episcopus
 Herbipolen-
 sis.

S. Hildegar-
 dia moritur.

Titel

Opera
 Histo

post mortem miraculis claruit. Hæc sanctissima virgo diuinis reuelationibus à iuuentute sua visitari meruit, & multa ad vtilitatem posteritatis diuina iussione conscripsit.

MCLXXXI.

Sequenti anno 5. nonas Iulij, obiit Adelgerus tertius abbas monasterij mei Spanheimensis vir bonus atque doctissimus, qui obseruantiam regularis disciplinæ multum & auxit & manu tenuit: de quo in Chronica eiusdem monasterij mei, latiore feci mentionem. Huic in abbacia successit Baldemarus abbas quartus, & præfuit annis 17. mensibus 11. diebus 17. vir satis bonus, & amator pietatis.

Adelgerus abbas Spanheimensis obiit.

Eodem anno obiit Alexander papa tertius, cui successit Lucius tertius, qui sedit annis 4. & mensibus 2. natione vero Tuscus.

Alexander papa 3. obiit.

Eodem quoque anno Baldeuinus rex Hierosolymitanus, Ægyptiorum regem Saladinum, non longe ab Ascalona superauit, & in fugam vertit.

MCLXXXII.

Anno Conradi abbatis 6. Fridericus Imperator Italiam cum magno exercitu ingreditur, & multa contra papam & Romanam ecclesiam mala ferro igneque patrauit.

MCLXXXIII.

Sequenti anno, qui fuit Conradi abbatis 7. obiit Christianus archiepiscopus Moguntinus: & Conradus, quem Imperator dudum expulerat propter obedientiam sedis apostolicae, ad sedem suam Moguntinam reuersus, præfuit annis 17. retinuitque titulum episcopatus Sabinensis, quem sibi papa contulerat à Moguntia expulso, cum archiepiscopatu Moguntinensi.

Christianus archiepiscopus Moguntinus obiit.

MCLXXXV.

Anno Conradi abbatis 9. qui fuit dominicæ natiuitatis 1185. obiit Godfridus episcopus Herbipolensis, in peregrinatione constitutus vltra marina ad sepulchrum Saluatoris nostri Iesu Christi, & in Antiochia sepelitur: cui successit Henricus tertius, annis 12.

Godfridus episcopus Herbipolensis obiit.

Eodem anno mortuus est Lucius papa tertius, natione Tuscus, cui Urbanus tertius natione Longobardus succedens, præfuit annis duntaxat 2. Fridericus Imperator omnes Hetruræ ciuitates, præter Pistorium, agraria priuati ditione, & multa in Italia aduersus rebelles impetij peragit.

Lucius papa 3. obiit.

MCLXXXVI.

Anno Conradi abbatis 10. obiit Godfridus excomite Palatino monachus huius cœnobij Hirsaugensis, vir quondam in seculo strenuus & illustris, in religione autem feruens & deuotus, qui non parua huic monasterio donaria secum attulit, & post multa bona opera in Domino quieuit 8. iduum Februar. sepultus non sine opinione sanctitatis in medio fratrum suorum.

Godfridus ex comite Palatino obiit.

MCLXXXVII.

Anno sequenti, qui fuit Conradi abbatis 11. obiit Urbanus papa 3. cui successit Gregorius 8. natione Beneuentanus, mensibus tantum duobus: quo mortuo successit Clemens tertius, natione Romanus, annis tribus, mensibus quinque, diebus 16. qui cum Imperatore concordauit.

Urbanus papa 3. obiit. Gregorius papa 8. obiit.

MCLXXXVIII.

Anno Conradi abbatis 12. & vltimo, qui fuit dominicæ natiuitatis 1188. 12. cal. Maij obiit in monasterio Schonaugensi Cisterciensis ordinis, Wormatiensis diocesis, non longe ab Heidelbergâ, deuota Christi virgo Hildegundis nomine, quæ simulato sexu masculinum se fingens, inter monachos ibidem nouiciatus habitum susceperat, ac mutato nomine se Iosephum appellauit, & vsque ad mortem incognita permansit. Huius vitam Cæsarius monachus Heisterbacensis, in prima Dialogorum suorum distinctione satis diffuse conscripsit.

S. Hildegundis die in Schonaugensi obiit.

Eodẽ anno Fridericus Imperator Romanorum, & Philippus rex Francorum, vna cū Richardo Anglorum rege, & Clemente summo pontifice, in subsidium & recuperationem terræ sanctæ magnum exercitum nauigio præmiserunt: quem Saladinus Ægyptiorum rex, anno priore, propter discordiam nostrorum magna ex parte suo subiugarat imperio.

Fridericus Imperator mare transiit.

Eodem quoque anno Conradus abbas huius monasterij Hirsaug. pro quibusdam causis & negotijs ad cellam S. Gregorij in Richenbach perrexit, quo cum peruenisset, crebris febrium ardoribus pulsari coepit, & lecto decumbens ibidem aliquandiu ægrotauit. Morbo autem dietim crescente, se totum ad Dominum intentissima mente conuertit, & præmissa humili confessione, sumptis cum ingenti deuotione sacramentis ecclesiasticis, tandem quinta die mensis Septembris beato sine in Domino quieuit. Cuius corpus per

Conradus abbas infra menses cepit.

Conradus abbas Non. Septembris obiit.

fratres ad Hirsaugiam relatum, in maiori cœnobio ad introitum ecclesiæ ante altare omnium sanctorum cum reuerentia & honore sepultum est, non sine lacrymis subditorum suorum. Eodem quoque anno obiit Vdalricus 41. episcopus Spirensis, qui antea præfuerat 8. cui successit Otto episcopus 42. annis 11.

Vdalricum obiit.

DE HENRICO, HVIVS MONASTERII ABBATE XX. QUI præfuit annis 8. & de moribus eius ac quibusdam gestis illius temporis.

CONRADO reuerendissimo abbate (sicut diximus) mortuo atque sepulto, celebratione more Christiano exequijs cum solennitate consueta, prior & fratres die ad electionem statuta convenientes ad locum capitularem, post inuocationem Spiritus sancti, vnanimi consensu in abbate huius monasterij 20. elegerunt Henricum monachum conuentuale, qui cantoris eo tempore gessit officium. Electus autem diu reluctatus est, donec tandem fratrum precibus victus consensum præbuit electioni, & præfuit annis octo. Hic oriundus ex Francia orientali honestis parentibus natus, in iuuentute ad literas positus non parum temporis successu discendo profecit, & tam in philosophia diuina, quam in humana, longo exercitio doctus & singulariter eruditus enasit. Diuina post hæc inspiratione tactus, animo vanitatem huius mundi ac vitæ præsentis breuitatem reuoluere cepit, ac post maturam deliberationem præhabitâ, ad Hirsaugiam veniens, monasticum habitum & mores induendo suscepit. Factus autem monachus, inter fratres sine querela vinebat, primus semper & vltimus in diuino seruitio, cui se totum mancipauit. Postea cum studiosus videretur circa obsequia diuina, essetque musicæ non ignarus, cantoris suscepit officium, quod per annos aliquot tam studiosè & alacriter adimpleuit, vt cunctis cederet in exemplum & admirationem. Laboribus quoque manuum iuxta regulam S. patris nostri Benedicti, cum maxima diligentia solebat esse intentus, vineas plantando, colendoque hortulos, & diuersi generis arbores inserendo. Suo etiam studio & labore multum exornauit ecclesiâ, & singula altaria oleo cum lampadibus decenter illustrauit. Cumque in omni virtute & religione per amplius de die in diem proficeret, omnibusque fratribus charus & dilectus esset, cepit se fama nominis eius etiam ad extraneos diffundere, & cum laude multiplici in modum ampliari. Contigit interea mori abbatem in Bruuiler, in cuius locum ipse per fratres eiusdem monasterij electus est abbas, & cum multo honore ac reuerentiâ susceptus. Ordinatus autem abbas in Bruuiler, omni studio curauit monachos ad obseruationem regularis disciplinæ instituire, & vitia sancta monachorum sub certa censura distinctius prohibere. Verum paupertate loci ac fratrum importunitate nimia tædio affectus, cum se proficere minus posse conspiceret, poenituit eum tam arduum pastoralis curæ onus suscepisse. Post longam ergo maturamque deliberationem, statuit susceptam abbatiam deserre, & ad Hirsaugiam vnde venerat redire. Resignauit itaque tunc pastoralis curæ officium & ad monasterium vnde venerat reuersus, denuo cantor est ordinatus, in eadem perseverans humilitate post abbatiam, in qua antea fuerat conuersatus. Post hæc mortuo venerabili abbate Conrado (sicut diximus) in locum eius successit præfuit huic monasterio Hirsaugiensi annis 8. vir bonus & ingenio mitis, qui in principio suæ promotionis per annos aliquot satis modeste & regulariter tam suam quam subditorum suorum vitam instituit, & se in vtroque statu pastorem vtilem exhibere in omnibus curauit. Sed temporis successu, curis & sollicitudinibus rerum secularium nimium depressus, animum à rigore sancte obseruationis reflexit, factusque in custodia monasticæ disciplinæ remissior, sancti in se & in subditis feruorem præpositi laxauit. Vnde annis 8. in abbatia exactis, ad memoriam reduxit vitæ transectæ negligentias, metuensque diuinæ vltionis vindictâ, se dignitati abbatialis (vt suo loco dicemus) abdicauit, & preposituram in Rhote pro vitæ sustentatione accepit. Erat autem vir quantum ad corporis dispositionem attinet, mediocri stature, corpore tenuis, viribus gracilis, & non multum fortis, raros habens in capite pilos, in cæliu grauis, sermone aliquantulum diffusus. In conuersatione sua multum fuit humanus, & in omnibus quadam societate affabilis, qui & cito mouebatur ad iram, poteratque cita satisfactione placari. Eius tempore, sanctæ religionis obseruantia non parum in præsentis monasterio defecerat, cum ipse totum se curis temporalium immergeret, & non quantum oportuerat de spirituali profectu subditorum suorum sollicitus videretur.

Henricus fit abbas huius loci. Genus & vita Henrici abbatis.

Cantoris suscepit officium.

Laboriosus in omnibus fuit.

Ordinatur abbas in Bruuiler.

Resignauit abbatiam suam. Fit abbas in Hirsaug.

Corporis eius dispositio.

MCLXXXIX.

Anno Henrici abbatis 1. qui fuit dominicæ natiuitatis 1189. cum Fridericus Imperator Roman. in terra sancta positus Syriam teneret, & quæ Christianis contra infideles videbat.